eam sanctificari et iustificari possint^a, et caro tantae munditiae et b libertatis a peccato, 801-804 ut omnium in se confidentiume carnes, divina in ea operante gratia, purgari et liberarid possinte, quia sanguis, qui de eadem carnef lancea militis vulnerata fluxerate, pretiumh est salutis humanae, per cuius effusionemi extincta estb flammea illa paradisi 5 custodiak, et via fidelibus aperta est ad lignum vitae, quod plantatum est secus decursus Ps. 1, 3. aquarum viventium. Cuius ligni sapientissimus Salomon^m, dum de laude sapientiae multa dixisset, recordatus est, ita dicens: 'Beatus homo, qui invenit sapientiam, et qui Prov. 3, 13. affluit prudentia'n. Et paulo post: 'Viae eius viae pulchrae, et omnes semitae eius ib. 3, 17. pacificae. Lignum vitae est his, qui adprehenderint eam, et qui tenuerit eam, beatus'. (c. 14) Humanae vero animae pulchritudo est et decus sapientiae studium, non illa, quae in terrenis solet occupario negotiis, sed illa magis, qua Deus colitur et amatur. Cui te ipsam studeas, virgo nobilissimap, tota mentis intentione mancipare; quia in hac est vita omni tranquillitate beatissima: in hac est illius summae Trinitatis q imago feliciter perfecta. Hic est thesaurus desiderabilis, qui requiescit in ore prudentis, et 15 abundats in corde sapientis. Haec in Virgiliacist non invenietur mendaciis 1, sed in evangelica affluenter repperietur veritate. De vera scilicet sapientia dicitur: 'Omnis Eccli. 1, 1. sapientia a domino Deo est'. Quicquid enim recte per sapientiam intellegitur et amatur, Dei donum est. Proinde omnis, qui secundum Deum sapiens est, beatus est. Unde in Iob dicitur: 'Sapientia hominis estu pietas, recedere autem a malo v scientia': Iob 28, 28. 20 uno vero nomine pietatis, cultum totius divinae religionis designare volens. Quid beatius est animae, quam summum diligerex bonum, quod Deus est? Quid felicius, quam se dignam aeterna preparare beatitudine, dum inmortalem se esse verissime novit? Nec aestimes tibi tantum sufficere, nosse quid facere debeas, nisi etiam opere impleas quae nosti. Quam plurimi se sapientes aestimant, et viam se veritatis nosse 25 gloriantur, sed nequaquam vere sunt sapientes, qui non habent fortitudinem animi ad perficienduma opere quod sapiunt. Ergo vera est sapientia, nosse quae debeas, et nota perficere. Proinde nullam b quattuor animae virtutum, de quibus supra diximus 2,

perfecte habet anima, si totas non habet, quia haec omnia ad unum caritatis intendunt preceptum, quae sola in catholicae fidei veritate, dignam efficiet animam habitationem° sanctaed Trinitatis, ad cuius imaginem conditame esse superius ostendimus, de cuius ratione et natura, sicut flagitasti, haec pauca perstrinximusf, prout epistolaris angustia concessit3. Mirumque quodammodo a scolasticis videri poterit, quomodo te plus mihi cognitam esse putare voluisses, quam tibi ipsi. Unde vivis vel ratione viges, nisi in animae substantias? dum te perraroh oculis vidi meis, per quos animae naturam tuae cernere non potuii. Quamvisk iuxta communel preceptum Domini diligam, necnon pro optima tuorum fama studiorum, quae aliis narrantibus de te saepius audivi, in quibus velim te semper proficere, et Deo placere, ut digna efficiaris animae rationem et naturam nosse, et quod nunc in enigmate vides, perfecta scien-cf. 1. Cor. 13, 12. tia in futura perspicias beatitudine.

a) queant R; quaeant V; queunt E, S; quaeunt A, T. b) om. A, T. c) confitentium R. in liberare V; liverari R. e) possunt E, R; corr. in possit V. f) carne R. g) fluerat corr. in fluxeh) praetium R, T. i) effusione R. k) paradysi custotja R. 1) secursus corr. secus decurm) Salamon corr. -lomon V. n) prudentiam T. o) occupare A, S, R. p) novilissima R. r) thessaurus E. s) habundat V. t) Vergiliacis A, R, S. u) pietas est V. q) trinitate T. v) molo S. 45 w) relegionis V. x) delegere V. y) beatitudini A, T. z) quod R. a) faciendum corr. perfic. T. d) sancta R. c) habitatione V, R. b) nullum E. e) condita T. perstrincximus R. g) subh) perrare T. i) potuit R. k) quam vix R. l) communem T. m) vides in enigm. R. stantiae T. n) beatitudinem R.

¹⁾ Cf. Vitam Alcuini c. 19: Virgiliique mendacia, supra p. 39 n. 4. 2) c. 3: prudentia iustitia temperantia fortitudo. 3) Cf. c. 4 (Frob. p. 147): de quibus in huius epistolae angustia disputare longum est.